इद्भिः। न स्नुनिःसन्दिग्धे जेकराशप्रात्मकेषु अश्विन्यादिषु। धनचीय फनम् "धनाधिकं गृहं टब्री निदें नाय च्चचाविकमिति । नचलस्य फलम् 'विषत्प्रदा विषत्तारा प्रत्वितः प्रतिकृतदः । निधनाख्या तारका त सर्वेषा निध-नपदा । विवक्य तारकास्त्रे तिस्तिगणमशुभपदम् । कुर्वस ज्ञानतो मोहाद्दःखभाग्वप्राधिभाग्भवेत्। खल गृहन-, ज्ञाहिनभं यत्सं ख्वं तस्वभन्तमयशिष्टतारका विपत्ता रादिकाः खुचे नदानिष्टास्तिहिने गृह।रमां न कुर्या-दस्यकिन दिने शुभतारास गृहारसा कुर्यादिखयः इति बेचित्। अपरे तु गृहकर्तुनांभनच्छाटगृहभं मंगग्यं नवभन्नमविष्टं विषत्तारादिकं खात्तह इम-निष्ममात्रा गुर्भामति यदा इ कम्यपः "दत्ते दुः खं हती-यत्तं पञ्चमत्तं यशः त्यामः । आयुः त्यां सप्तमत्तं कर्त्तु-भौद्यदि सप्तमसिति 'शस्तुयास्ते अपि 'गृहभाव् स्वासिभं गएव भक्त व नवभिः पुनः। बच्छेष सा भनेतारा समपञ्जालकाऽधमेति" प्राच्छः । यदा त गृहकत्तुं गृहस चैकं नचलं सात्तदा तच्छु भनगुभं वेति निर्धयमाङ । यिकः "गृइस तत्पतेस्ते कं धिष्ण्यां चे विधनप्रद-बिति"निधनं मरचाम् । राधैप्रक्येऽयं दोषः न त भिन्न-राशित्वे तद्वाकास्य विवाहप्रकरचीत्रत्वात्। केविद-च्यद्पि प्रयोजन धर्का तदुक्तं व्यव इरस सुब्ये "विभि-स्तिभिवेश्सनि कत्तिकाद्यै क्क्बेद्युलाग्निधनानि योकम् । त्राक्षीभयं राजभयं च स्टत्युः सुखं प्रवास्य नव प्रभेदाः" दति। गंकभवशाद्राधिकानेऽपि प्रयोजनभाक् स एव। (विश्वक्या) राशिकुशदिक्षनित्यादि (तदुवाक्यमसुपदं डम्प्रम्) वास्त्रमास्त्रे कत्तिकादिषु विरामिषु भेषु रामि-निग्री वा 'श्रिवन्यादित्यं भेषे सिंहे प्रोक्तं मवात यस्। मूहादितितयं चापे शेषेषु नव राशयं इति। शेषेणु भेणुरोक्तिसादिषु नव राश्यो श्रेयाः। यथा रोक्षिकाथोर्षः। बार्रार्पनर्वसोर्मिश्नम्। प्रधाक्त बयोः वर्षः । एवं इसादिने चनवादिदिने च कन्यामकरादगराशयः स्पृतिसर्यः सर्यं च पत्ती नवां चानुको रक्तः। अल राचिक्रुटे नाडीवेधी न टोबाय। उत्तं च क्लोतिचिनामची - बेब्ब सेवक बोर्चेव गृहतत् स्वामिनोरपि । परसरं भिल्योचे देवनाडी प्रशस्ति। तिथिप्रयोजनं तिथ्यानयनप्रकारान्तरे च वासुचास्ते "यकाइतं क्षेत्रक विश्वज्ञतावशेषकम्। तिथ्यः प्रतिपदाद्याः सु

र्देशं रिक्तां च वजयेदितिः। तस्य न्यायायाच्या आ ग्रुभपक-रणोक्तं नेल्योगवजनं च योगानां, प्रयोजनं साहमेव वायुषः प्रयोजनं तावत्कानं गृहस्थितिरिति' पी-धा॰ ष्यायादिफलं विश्वव्यास्त्रयास्त्रे 'धिषात्रे च वर्तामर्भक्ते व्ययः स्थाक्केषकाङ्गते । धनाधिकं गृष्ठ' हद्ये निर्दा-नाय क्याधिकस्। व्ययान्तिते केल्पाने भ्रवाद्यक्तरं-युते । तिभिः शेषे अभादिन्द्रयमभूभूमियाश्रयाः । इन्द्रांशे पद्वीष्टिं इत्यी व्यं प्रजायते । यमां शे भरकं न्मं रीगशीकमनेकथा। राजांशे धनधान्यानि पुलहाद्विश्व जायते। राधिक्टादिकं सर्वे दम्मत्योरिय चिन्तयेत्। नैः स्वं दिदार्थे नूनं तिकीयो तनपत्यता । षट का एके नैधनं खाद्यात्यये मध्यमं भा तन्। (बालाये दादगदिती यादी) द्रानस्थिते एवनाभः व्हीनास्य नथैव च। जनाहतीये च तथा धनधान्यागमीभवेत । दशमैका-दये चन्द्रे धनायुर्भद्रप्तदः। चतुर्वाष्ट्रमरिष्फस्बो मस्यप्रविवाधदः। विकोषेऽस्वनपत्यं सात् केचिद् बन्तुगृष्टे ग्रुभस्। यदन्ति चन्द्रे सन्योनैतन्त्राम मतं भागम्। कविन्यादित्रयम् इत्यादिकम् (यश्वपदसक्तम्)। स्रवीरवाररागंत्रगाः धरा विक्रभयप्रशा गण यहायां वारांचाः कर्नु रिहाधिविद्धाः। गृहस्रागतभं यत् तदि राग्राताकं यदि। तद्ववां भवशास्त्र ज्ञा-तव्यं सर्वदा गृहम्। विषत्मदा विषत्तारा प्रव्यारः प्रतिक् बदः। निधना स्या ता-या तारा धर्वेचा निध-नमदा । विवर्ज्य तारकास्त्रे तिस्तर्भाषमग्रभप्रदम् । प्रत्य-रितारा भवदा निरंशक्तीत सत्युभीः। निधानाच्या तु या नारा स्त्रीस्त्रतार्त्ति प्रदायिनी । कुर्वस्त्राननो मो चारुदुः खभाग् व्याधिभाग्भवेत् । तिथौ रिक्ते दरि-द्रत्यं दर्शे गर्भनिपातनम्। कुयोगे धनधान्यादिनाथः पातच सत्युदः । वैभृतौ सर्वनायाय नच्छिका तथैव च । चायुर्विकीने गेष्टे त दुर्भगत्वं प्रजायते । नाडीवेधी न शुभदस्तारा रोगभयपदा। गणवैरे प्रमञ्जानिक न-हानिसायैव च। योनी कलिर्महादुःखं बमांगे मरचं ध्वस्। नचलीको सामिकाल्वचे वंशवि-नायनस्। पापवारे दरिहलं यिशूनां भरखं तथा। केचिकानि प्रशंसनि चौरमीतिस्तु जाय ते"। बायादिकाचनाया मर्यादां दिग्भेरेन ग्टइभेदिनमाँच-

कायादिक किलाया सर्वादां दिग्भेदेन ग्टइमेदिन साँध-खाए विश्वकर्मा "एकाद्यकरादूर्के यावहात्रि यहस्कम् । तावदायादिकं चिल्यं तदृक्षे मैय चिल्ययेत् : खाय-